U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **O. B.** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 7. 2006, č. j. 56 Az 27/2006 - 43,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadla u Krajského soudu v Brně rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 4. 2006, č. j. OAM-860/VL-20-ZA-03-2005, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Podáním došlým Krajskému soudu v Brně dne 5. 6. 2006 stěžovatelka opakovaně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 12. 7. 2006, č. j. 56 Az 27/2006 – 43, rozhodl, že žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů se zamítá.

Dne 14. 8. 2006 byla Krajskému soudu v Brně doručena kasační stížnost stěžovatelkou podaná k poštovní přepravě dne 11. 8. 2006, kterou Nejvyšší správní soud posoudil tak, že směřuje proti poslednímu (a stěžovatelce také naposledy doručenému) rozhodnutí Krajského soudu v Brně ve věci vedené pod jeho sp. zn. 56 Az 27/2006, tedy proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 7. 2006, č. j. 56 Az 27/2006 – 43, jímž bylo rozhodnuto, že žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů se zamítá.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Ze spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně, v němž byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podání kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, bylo uloženo na poště dne 17. 7. 2006. Stěžovatelka je – jak vyplývá z číselného záznamu na doručence, který je stvrzen stěžovatelčiným podpisem – převzala dne 27. 7. 2006. Správnost tohoto záznamu je potvrzena prohlášením doručujícího orgánu, tedy pošty Z. u B.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Sb. (o. s. ř.), ve znění pozdějších předpisů, a § 50b a § 50c odst. 4 téhož zákona platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která nemusí být doručena do vlastních rukou, zastižen v místě, které označil, a doručujícímu orgánu se nepodařilo písemnost doručit vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá, uloží se písemnost na poště a adresát se o tom vyrozumí s tím, že si má písemnost vyzvednout. Nevyzvedne-li si písemnost do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; vychází se tedy z tzv. fikce doručení. Poslední den uvedené třídenní lhůty počítané od uložení zásilky nastal v dané věci dne 20. 7. 2006 a tento den se považuje za den doručení písemnosti adresátovi. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci čtvrtek dne 20. 7. 2006 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom čtvrtek dne 3. 8. 2006. Tento den se totiž svým označením – čtvrtek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání odesláno s účinky zachování lhůty.

Podle záznamu pošty Praha 9 však byla doporučená zásilka obsahující kasační stížnost podána k poštovní přepravě až dne 11. 8. 2006. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila ve čtvrtek dne 3. 8. 2006. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – dne 9. 8. 2006. Kasační stížnost by však byla podána opožděně i v případě, kdyby se lhůta pro podání kasační stížnosti odvíjela od faktického doručení rozhodnutí stěžovatelce; v takovém případě by posledním dnem lhůty byl čtvrtek 10. 8. 2006. Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v případě stěžovatelky tak v den následující po uplynutí posledního dne třídenní úložní lhůty začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, a to bez ohledu na to, že se stěžovatelka o obsahu výzvy nedozvěděla. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastižen, a ve třech (popřípadě deseti, jde-li o zásilku určenou do vlastních rukou) dnech následujících; žádný takový důkaz však stěžovatelka soudu nepředložila. Ostatně z toho, že si zásilku

desátý den od jejího uložení na příslušné poště převzala, svědčí o tom, že se na uvedené adrese zdržovala.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu